

de skulle betale en betydelig Godtgjørelse, naar de ere uden Skyld. I § 37 omtales det Tilfælde, at der fra et Skib gjøres Signal efter Lods, men Skibsføreren, efter at Lods'en er gaaet Skibet i Møde eller har indfundet sig ved samme, ikke vil gjøre Brug af ham. Det er ofte Tilfældet, at et Skib ligger udenfor Frederikshavns Havn og giver Signal til en Lods for at faae Brev eller Budskab i Land, og det er da ikke sjældent, at Skibsføreren er Gjenstand for et ganske betydeligt Optrækkeri, naar Lods'en kommer; naar det er Føreren i høi Grad magtpaaliggende at faae Brev eller Budskab i Land, maa han ofte betale i dyre Domme derfor, uagtet Lods'en i Virkelighed Intet har at bestille. Det er uhyre vanskeligt og ofte umuligt for Skibsførere at faae Brev i Land, medens det er meget let for Lods'en at gaa ud og tage det. Det er et Ønske, som deles af Mange af vore Skibsførere, at der maa blive sat en Løst for det Arbejde, som saaledes udføres af Lods'en. Ved Helsingør er der i Reglen Færgebaade, som man kan faae fat paa; men ved Frederikshavn er der ikke saadanne. Den ærede Marineminister vil maaske erindre, at i det første Lovforslag, der blev forelagt i 1876 var Ophævelsen af Priskepenge udfat til ubestemt Tid; men i det her foreliggende Lovforslag er det forandret saaledes, at den skal ske inden 5 Aar. (Marineministeren (Havn): Senest inden fem Aar.) Ja; men vi vare dengang, tror jeg, temmelig enige om, saa hurtigt som muligt at faae Priskepengene hævede, og jeg skal derfor henstille til det Udvalg, som sandsynligvis bliver nedsat for at gjenemgaa dette Lovforslag, om det ikke skulde være muligt, at det skal, her er sat, fem Aar, kan blive formindsket maaske til 2 eller 3 Aar, hvad der vistnok er tilstrækkeligt. Jeg veed, at Priskepenge er en Afgift, som slet ikke staar i Yndest hos Skibsførerne.

Til disse korte Bemærkninger skal jeg indskrænke mig for Diebliffet.

Bajer. Det er kun en meget kort Bemærkning, jeg ønsker at gjøre. Den første Gang, dette Lovforslag eller et noget lignende var til Forhandling her i Thinget, var den 13de Marts 1876. Det er ikke kommet videre end den Gang. Jeg havde den Gang Ordet og udtalte mig om Sagen, ikke som Sagkyndig, thi det smigrer jeg mig ikke med at være, men jeg fremsatte nogle Bemærkninger, som en Sagkyndig havde ønsket fremsatte her. Da Lovforslaget staar omtrent paa samme Trin som den Gang, skal jeg indskrænke mig til at henvisse til mine Udtalelser den Gang, idet jeg beder det meget ærede Udvalg, som jeg antager vil faae med Sagen at gjøre, om at ville efterse, hvad der findes i Folkethingstidenden for 1875—76 Sp. 8253—55.

Marineministeren (Havn): Jeg vil lot tillade mig at svare paa de temmelig faa

Bemærkninger, der ere komne fra et Par ærede Medlemmer. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløffe) antede oer, at Posterne som Overlods og tilbels som Lodsinspektører skulde forbeholdes Søværnets Officerer. Det har jo som bekendt altid været Tilfældet, og jeg tror, man vil kunne sige, at naar de vælges med Skjønnsomhed, vil man altid kunne finde fuldt dygtige Folk til disse Pladser. Der er jo dermed ogsaa forbundet den Fordel, at det er i og for sig hensigtsmæssigt, at der er saadanne Poster, hvortil Søofficerer kunne avancere, navnlig lige over for den Aldersgrænse, man har og nødvendigtvis maa have, men som igjen forarsager, at Officerer, der kunne være fuldkommen kraftige og dygtige Folk, maa afstebiges. For at formindste de dermed forbundne Ulemper saa meget som muligt, er det hensigtsmæssigt, at der er saadanne Poster som de her omhandlede for Marinens Officerer, og det er jo ogsaa omtrent de eneste, der ere tilbage i saa Henseende. Naturligvis er det ikke det Synspunkt, hvorfra Sagen egentlig skal ses; thi i det Tilfælde, at man havde nogen Udsigt til som Regel at faae dygtigere Folk, saarent man forandrede den hidtil værende Ordning, er det selvfølgelig, at man ogsaa burde gjøre det; men jeg tror ikke, at det kan paataas, at man vilde opnaa at faae dygtigere Folk, og jeg tror navnlig at kunne protestere mod den Udtrik af det ærede Medlem, at private Søfarende i Almindelighed skulde være bedre kjendte med vore Farvande end Marinens Officerer. Det er selvfølgelig, at enkelte Private, som foretage Reiser i indenrigske Farvande, kunne være det; men det er dog ikke dem, der her vilde kunne blive Tale om, men snarere om Skibsførere og Andre, der have ført Skib paa større Reiser, og de ere sædvanlig — det kan jeg vel sige uden Forkleinelse for dem — meget mindre inde i vore Farvandes Bestaffenhed end Marinens Officerer, navnlig da disses Uddannelse i den senere Tid mere og mere foregaar ved Ovelsesture i indenrigst Fart. Det ærede Medlem gjorde ogsaa opmærksom paa, at Lovforslaget ikke indeholdt Straffebestemmelser for Overlods'en, men jeg anser det dog ikke for heldigt at give saadanne Bestemmelser, idet Overlods'en jo gaar ind under Bestemmelserne i den borgerlige Straffelov ligesom alle andre Embedsmænd. — Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. Petersen) gjorde først og fremmest den almindelige Bemærkning, at Lovforslaget gav Ministeriet for megen Myndighed, idet der fandtes Paragrafer, som sige, at det og det overlades til Ministeriets nærmere Afgjørelse. Jeg vil dog i saa Henseende for det Første gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem vil finde dette noget sjældnere i det foreliggende Lovforslag end i de foregaaende, og det er tilbels foranlediget ved de Forhandlinger, der have været førte i de forfjæl-